

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/178/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814207594
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814207594.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci žalobkyne R. proti žalovanej R., o zaplatenie 480 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. októbra 2014, č.k. 9C/86/2014-17, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom uložil žalovanej, aby do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatila žalobkyni sumu 480 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 480 Eur od 01.01.2013 do zaplatenia a nahradila trovy konania vo výške 28,50 Eur. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania, najmä z výpovede žalobkyne preukázané, že poskytla žalovanej pôžičku, najskôr sumu 100 Eur a dňa 24.05.2012 sumu 380 Eur, spolu 480 Eur, ktorú mala žalovaná vrátiť do 31.12.2012, ktorá dohoda nebola žalovanou dodržaná. Pokiaľ sa žalovaná bránila, že uvedenú sumu dostala od žalobkyne za upratovanie jej bytu po jej rodičoch a jej dcéra uviedla, že to malo byť za starostlivosť a pomoc otcovi žalobkyne, tieto výpovede boli v zjavnom rozpore. Navyiac si odporovala i sama žalobkyňa (súd prvej inštancie mal zrejme na mysli žalovanú), že nepoprela dohodu o splátkach pôžičky, čo by však nebolo logické, ak by pôžička nebola poskytnutá. Z jej výpovede bolo zrejmé, že finančné problémy má doposiaľ. Z týchto dôvodov návrhu žalobkyne vyhovel. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 657, § 563, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná, uplatnila odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. f), písm. d), písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a domáhala sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná jej náhradu trov konania. Vytýkala súdu prvej inštancie, že si na pojednávaní nesplnil povinnosť v zmysle § 118 ods. 2 O.s.p. a vôbec neuviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné. Svojím procesným postupom a predmetným opomenutím základných povinností vo vzťahu k účastníkom konania jej odňal možnosť konať pred súdom. Zotrvávala na svojom tvrdení, že k žiadnej pôžičke medzi účastníkmi konania nedošlo, žiadna zmluva o pôžičke podpísaná nebola a tvrdenia žalobkyne o pôžičke neboli preukázané, keď táto nepreukázala skutočný dátum odovzdania peňazí titulom pôžičky, odovzdanie finančnej hotovosti nebolo ničím preukázané a vyplýva len z tvrdení žalobkyne. Uviedla, že peniaze jej žalobkyňa darovala za pomoc pri sťahovaní a upratovaní bytu, ktorú skutočnosť žalobkyňa nepoprela. Uviedla výhrady k hodnoteniu dôkazov súdom prvej inštancie, keď svedkyňa E. jasne potvrdila, že žalobkyňa jej sumu 300 Eur (nie 480 Eur) dala (t. j. darovala) za pomoc, nakoľko chodili pomáhať k pradedovi a ona z dôvodu rodinných vzťahov písomnú zmluvu spísať nepožadovala. Z vôle žalobkyne nepochybne vyplývalo, že poskytnuté peniaze nežiada vrátiť a tieto jej poskytuje natrvalo, bez následnej povinnosti ich vrátenia. Z výpovede žalobkyne tiež vyplynulo, že sa rozhodla peniaze vymáhať naspäť

až následne z dôvodu jej subjektívneho pocitu, že s ňou nevhodne komunikuje. Pokiaľ prisľúbil jej syn v splátkach zaplatiť nejakú sumu žalobkyni, bolo to až potom, čo žalobkyňa robila nátlak, čo bolo celej rodine nepríjemné. Poukázala na rozhodnutie najvyššieho súdu R 19/2010, R 14/2010, R 13/2012, R 37/2010, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 36/2010 a článok 1 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu žalovanou, ktoré jej bolo doručené, písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z.), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 2 a § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) CSP.

5. Predmetom tohto konania je peňažný nárok žalobkyne, uplatnený proti žalovanej, vo výške 480 Eur s príslušenstvom, ktorého zaplata sa žalobkyňa domáha z titulu vrátenia pôžičiek peňazí poskytnutých žalovanej.

6. Právny vzťah zo zmluvy o pôžičke, upravený v ustanoveniach § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka, vzniká dohodou zmluvných strán, na základe ktorej jedna strana prenecháva druhej veci určené podľa druhu a druhá strana vráti po určitom čase veci toho istého druhu. Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré ako rozhodné musia byť preukázané, ako aj to, kto je nositeľom dôkazného bremena, vyplýva z hmotného práva, a to z ust. § 657 Občianskeho zákonníka. Žalujúci veriteľ má povinnosť preukázať uzavretie zmluvy o pôžičke a na jej základe poskytnutie peňažnej sumy a žalovaný dlžník, ak sa chce úspešne ubrániť, musí preukázať zánik záväzku, a to buď splnením dlhu alebo iným spôsobom.

7. Podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke peňazí, čo je prípad súdnej veci, je dohoda veriteľa a dlžníka o výške pôžičky, o reálnom odovzdaní a prenechaní dohodnutej sumy, o povinnosti dlžníka vrátiť veriteľovi rovnakú sumu a určenie času vrátenia peňazí. Medzi podstatné náležitosti tejto zmluvy nepatrí písomná forma, takže zmluva o pôžičke peňazí môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. V tomto prípade však výlučne veriteľa zaťažuje dôkazné bremeno preukázať existenciu dohody účastníkov zmluvy o jej podstatných náležitostiach.

8. Súd prvej inštancie žalobe žalobkyne vyhovel, keď mal z jej výpovede za preukázané, že poskytla žalovanej sumu 480 Eur ako pôžičku peňazí, pričom sa žalovaná zaviazala vrátiť ju do 31.12.2012, ktorú povinnosť nesplnila.

9. Odvolací súd na základe obsahu spisu, vychádzajúc z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v danej veci rozhodol napriek nedostatočne zistenému skutkovému stavu veci, a preto je jeho rozhodnutie minimálne predčasné. Žalobkyňa, ktorú zaťažovalo dôkazné bremeno, v konaní tvrdila, že žalovanej požičala v mesiaci máj 2012 sumu 100 Eur a dňa 24.05.2012 sumu 380 Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť do 31.12.2012 s tým, že bude uvedenú sumu splácať od mesiaca jún 2012. Žalobkyňa, okrem svojho tvrdenia o uzavretí ústnych zmlúv o pôžičkách v mesiaci máj 2012 a jej tvrdení o dohode o dobe zaplata pôžičiek peňazí, súdu žiaden dôkaz o svojich tvrdeniach nepredložila, ani neoznačila. Jej tvrdenia neboli svedkyňou K. E., ktorá v konaní pred súdom prvej inštancie bola vypočutá, potvrdené. Na druhej strane žalovaná počas celého konania tvrdila, že medzi stranami sporu nikdy neboli žiadne zmluvy o pôžičkách uzavreté, sumu 100 Eur jej žalobkyňa nikdy neposkytla, rovnako jej neposkytla ako pôžičku sumu 380 Eur. V priebehu celého konania žalovaná zhodne so svedkyňou E. tvrdila, že jej žalobkyňa darovala sumu 300 Eur za pomoc ich pradedovi, resp. za vypratanie jeho bytu. Za takto zistených okolností danej veci nie je možné ustáliť bez akýchkoľvek pochybností, že došlo medzi stranami tohto sporu k uzavretiu ústnych zmlúv o pôžičkách peňazí, jednak k uzavretiu zmluvy o pôžičke vo výške 100 Eur, jednak k uzavretiu zmluvy o pôžičke vo výške 380 Eur, že došlo k reálnemu odovzdaniu a prenechaniu dohodnutých súm žalobkyňou žalovanej, a že došlo k dohode sporových strán o tom, kedy žalovaná vráti žalobkyni rovnaké sumy a akým spôsobom. Dôkazné bremeno nesporne zaťažuje žalobkyňu, ktorá musí preukázať existenciu dohôd účastníkov o podstatných náležitostiach zmlúv o pôžičkách. Pokiaľ súd prvej inštancie mal za to, že existencia ústnych zmlúv o pôžičkách medzi sporovými stranami bola preukázaná vykonaným dokazovaním, najmä tvrdením žalobkyne, resp. jej vylúchom, odvolací

súd môže len konštatovať, že tento záver súdu prvej inštancie nezodpovedá obsahu spisu a vykonaným dôkazom.

10. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie opätovne predvolá sporové strany, uskutoční ich podrobný výsluch ohľadne okolností uzavretia ústnych zmlúv o pôžičkách, o podstatných náležitostiach ústnych zmlúv o pôžičkách - o dohode o výškach pôžičiek, o reálnom odovzdaní a prenechaní peňazí veriteľom dlžníkovi, o dohode veriteľa a dlžníka vrátiť požičané sumy a určenie času ich vrátenia, poučí strany sporu o ich povinnosti označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a vykoná dôkazy potrebné na rozhodnutie v danej veci. Následne každý z vykonaných dôkazov vyhodnotí samostatne a všetky vo vzájomnej súvislosti, uvedie svoje podstatné skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli, svoje právne posúdenie a vo veci opätovne rozhodne, vrátane nároku na náhradu trov konania.

11. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).